

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/64/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011234
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011234.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti odsúdenému Y. O., narodenému X. X. XXXX, trvane bydliskom G. XXX/X, Y., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výhon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, na neverejnom zasadnutí dňa 30. novembra 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného Y. O. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1Nt/53/2021, zo dňa 10.05.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná,

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1Nt/53/2021, zo dňa 10.05.2022 bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného Y. O., narodeného X. X. a XXXX na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Trenčín spisová značka 8Tk 1/2017 ako nedôvodný zamietá, nakoľko neboli zistené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože po jeho vyhlásení proti nemu podal sťažnosť odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí, na ktorom sa rozhodlo vyššie uvedeným napadnutým uznesením okresného súdu. Odsúdený podanú sťažnosť dodatočne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Odsúdený v úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na obsah výrokovvej časti napadnutého uznesenia a ďalej uviedol nasledovné:

„Okresným súdom Trenčín sp. zn. 8Tk/I/2017-1422 zo dňa 12.04.2018 som bol uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa ustanovenia § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že dňa 21.11.2013 asi o 22:15 hod. po návrate z krčmy do drevenice č. XXX v obci P. Q., kde býval a v izbe na gauči našiel sedieť X. E. R., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom P. Q. č. XX, ktorý bol u neho na návšteve už od popoludňajších hodín, pričom spoločne konzumovali alkoholické nápoje a keď si obžalovaný Y. O. všimol, že steny na izbe a kuchyni sú postriekané muštom, začal X. E. R. vyčítať, že mu doma urobil neporiadok, v kuchyni medzi nimi došlo k hádke a vzájomnému fyzickému konfliktu, pri ktorom obžalovaný Y. O. pravdepodobne drevenou palicou o dĺžke cca 81,5 cm viackrát udrel X. E. R. do oblasti hlavy a trupu a tiež ho presne nestotožneným jednobřitým kuchynským nožom o dĺžke čepele cca 10-12 cm a šírke cca 2,5 cm bodol najmenej sedemkrát do krku a hrudníka, následkom čoho X. E. R. utrpel dve plytké rezné poranenia na koži krku vpravo pod sánkou, jeden plytký škrabanec kože krku vpravo, dve bodné poranenia dolnej časti krku, bodné poranenie dolnej časti krku v

oblasti jugulárnej jamky, jeden nábod kože hrudníka vpravo a viacnásobné bodné poranenia hrudníka s trojnásobným priebodom horného laloka pravých pľúc, bodnorené poškodenia magistrálnych ciev pre horný lalok pravých pľúc a poškodenie pľúcnice s následným vykrvácaním navonok a do pohrudničnej dutiny vpravo, ktoré zapríčinili traumaticko-hemoragický šok, ktorý bol bezprostrednou príčinou smrti X.. E. R., pričom X.. E. R. pri útoku utrpel i ďalšie zranenia, ktoré však v krátkodobom časovom horizonte nemohli spôsobiť jeho smrť, obžalovaný Y. O. následne vyzliekol X.. E. R. do naha, všetko jeho oblečenie späť v kuchyni v šporáku na tuhé palivo a jeho nahé telo odťahol ku hnojisku nachádzajúcemu sa neďaleko drevenice, kam telo vložil za pomoci dreveného konára a v kuchyni handrou a čistou vodou poumýval podlahu od krvi a nôž, ktorým spôsobil X.. E. R. smrteľné zranenia, zahodil ho na doposiaľ nezistené miesto, pričom obžalovaný Y. O. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1 T 33/90, zo dňa 18.11.1992, právoplatným a vykonateľným u obžalovaného Y. O. dňa X.X.XXXX, ktorým bol uznaný vinným za spáchanie okrem iného trestného činu vraždy podľa § 219 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Za to som bol odsúdený podľa § 145 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím k § 37 písm. m) trestného zákona v spojení s § 47 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona k trestu odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona som bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mi bol uložený trest prepadnutia veci a to: 1 ks drevený konár o dĺžke 0,80 m a priemere 4 cm a 1 ks drevenej palice čiastočne okresanej z kôry, celkovej dĺžky 81,5 cm a priemere cca 4,7 cm.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 261 ods. 2 veta druhá Trestného poriadku som povinný uhradiť poškodenému Q.. X. R., nar. XX.X.XXXX v P. Q., trvalé bytom P. Q. č. XX, škodu vo výške 728,46 Eur.

Proti uvedenému rozsudku som ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie.

Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 3To/50/2018-1504 vyhláseným dňa 3.7.2018 rozhodol o odvolaní tak, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie zamietol.

Ja Y. O. popieram spáchanie skutku za ktorý som bol odsúdený. Dňa 21.11.2013 som trávil čas v obci. Do 22:30 hod. som sa nachádzal v reštaurácii Y., čoho dôkazom môže byť záznam z kamerového systému. Z reštaurácie som odchádzal spolu s X. W. pričom sme sa na farskom moste rozišli a ja som išiel za I. D., a to v čase po 22:40 hod., ktorému som išiel dať cigarety a pred bytovkou som strávil určitý čas v prítomnosti Z. P., ktorá venčila psa E.. S D. som sa zhováral ohľadne brigády a priniesol som sladkosť pre malú W. na čo mi A. X., matka W., povedala, či viem koľko je hodín, bolo po 23:15 hod. Následne od bytovky som chcel ísť za L. R., aby išiel na brigádu. Zastavil som sa pri obchode kde som popíjal a domov som išiel pomaličky až po poľnoci. Po príchode domov som zistil, že mám prelašovanú chalupu. V ten večer som s nikým nemal žiadny konflikt ani s nebohým F. R., ktorého som naposledy videl živého o 20:30 hod.

Jediným svedkom ktorý videl dňa 21.11.2013 nebohého X.. E. R. živého bol svedok X. Q., ktorý vo svojej výpovedi popísal stretnutie s Y. O. a X.. E. R. pričom uviedol, že sa domov vrátil do 21:00 hod. Ostatní svedkovia vypovedali už len o udalostiach zo dňa 22.11.2013. V uvedených súvislostiach sa orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní ani súd prvého stupňa nezaoberali otázkami týkajúcimi sa pohybu resp. kde sa Y. O. nachádzal po 21:00 hod. a v tejto súvislosti bolo odmietnuté vykonanie dôkazov, a to konkrétne výsluchy svedkov U. Y. a R. Y. - zamestnankyňa reštaurácie Y., X. W., Z. P., X. S., A. X. - osôb, ktoré s Y. O. trávil čas resp. sa s ním stretli dňa 21.11.2013 vo večerných a nočných hodinách. Vykonanie uvedených výsluchov, ktoré boli zo strany Y. O. navrhované a ktoré svedčia v jeho prospech, bolo zo strany súdu prvého stupňa odmietnuté s odkazom na ustanovenie § 272 ods. 3 Trestného poriadku.

Rovnako je nejasné akým spôsobom bolo nakladané a kde sa nachádza 1 ks DVD na ktorom je záznam z kamerového systému zo dňa 21.11.2013 z reštaurácie B. XXX, P. Q., ktorý ako vyplýva zo Zápisnice o vydaní veci zo dňa 23.11.2013 o 11:00 hod. (č.l. 401) v prípravnom konaní vydala A. O., nar. X.X.XXXX bytom V. V. XXX.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 272 ods. 3 Trestného poriadku o odmietnutí návrhov na doplnenie dokazovania je možné považovať za arbitrárne rozhodnutie, súd nevysvetlil zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nadbytočnosť a nepotrebnosť doplnenia dokazovania. Súd vykonal iba dôkazy svedčiace v neprospech Y. O. a dôkazy svedčiace v jeho prospech odmietol vykonať, čím porušil aj zásadu práva na spravodlivý proces podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

Ja Y. O. som presvedčený, že vykonanie dokazovania výsluchom svedkov U. Y. a R. Y. - zamestnankýň reštaurácie Y., X. W., Z. P., X. S., A. X. - osôb, ktoré s Y. O. trávili čas resp. sa ním stretli dňa 21.1.2013 vo večerných a nočných hodinách ako aj vykonanie dokazovania prostredníctvom vydaného 1 ks DVD obsahujúceho kamerový záznam z reštaurácie Y. sú samé sebe spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o mojej vine a vyvrátiť moju prítomnosť na mieste činu v čase spáchania trestného činu.

Zastávam názor, že dôkazom súdu skôr neznámym v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 trestného poriadku môže byť aj dôkaz doteraz nevykonaný. V pôvodnom konaní nevykonané navrhované dôkazy môžu vierohodne potvrdiť môj postoj ku skutku resp. moje tvrdenie, že som sa skutok nespáchal.

V súvislosti s odôvodnením napadnutého uznesenia poukazujem na to, že návrh na obnovu konania nestojí na tvrdenia o navrhovaných dôkazov, ale na tom, že tieto dôkazy neboli vykonané a tak, ako prvostupňový tak aj odvolací súd sa riadnym spôsobom nevysporiadal s návrhom na vykonanie týchto dôkazov. Zastávam názor, že nevykonané dôkazy predstavujú dôkazy neznáme, ktorých nevykonaním bolo porušené moje právo na obhajobu.

Z uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčín po vykonanom dokazovaní vydal uznesenie, zrušil uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Nt 53/2021 zo dňa 10.05.2022 a podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku povolil obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8Tk/I/2017-1422 zo dňa 12.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčín sp. zn. 3To/50/2018-1504 zo dňa 3.7.2018, v môj prospech, v dôsledku čoho sa rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8Tk/I/2017-1422 zo dňa 12.04.2018 v celom rozsahu ruší.“

Prokurátor, prítomný pri výsluchu obvineného, sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. K písomným dôvodom podanej sťažnosti obvineného sa doposiaľ nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd v súlade s ustanovením § 402 ods. 1 Tr. por. rozhodol napadnutým uznesením o návrhu odsúdeného na verejnom zasadnutí. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti obvineného nie je ani vytýkaná existencia takýchto procesných chýb.

Krajský súd mal ďalej zo spisového materiálu preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín 8Tk 1/2017 z 12.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/50/2018 zo dňa 3.7.2018 bol Y. O., nar. XX.XX.XXXX odsúdený za spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 21.11.2013 asi o 22:15 hod. vošiel po návrate z krčmy do drevenice č. XXX v obci P. Q., kde býval a v izbe na gauči našiel sedieť X.. E. R., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom P. Q. č. XX, ktorý bol u neho na návšteve už od popoludňajších hodín, pričom spoločne konzumovali alkoholické nápoje a keď si obžalovaný Y. O. všimol, že steny na izbe a kuchyni sú postriekané muštom, začal X.. E. R. vyčítať, že mu doma urobil neporiadok, v kuchyni medzi nimi došlo k hádke a vzájomnému fyzickému konfliktu, pri ktorom obžalovaný Y. O. pravdepodobne drevenou palicou o dĺžke cca 81,5 cm viackrát

udrel X.. E. R. do oblasti hlavy a trupu a tiež ho presne nestotožneným jednobřitým kuchynským nožom o dĺžke čepele cca 10 - 12 cm a šírke čepele cca 2,5 cm bodol najmenej sedemkrát do krku a hrudníka, následkom čoho X.. E. R. utrpel dve plytké rezné poranenia na koži krku vpravo pod sánkou, jeden plytký škrabanec kože krku vpravo, dve bodné poranenia dolnej časti krku, bodné poranenie dolnej časti krku v oblasti jugulárnej jamky, jeden nábod kože hrudníka vpravo a viacnásobné bodné poranenia hrudníka s trojnásobným priebodom horného laloka pravých pľúc, bodnorezné poškodenia magistrálnych ciev pre horný lalok pravých pľúc a poškodenie pľúcnice s následným vykrvácaním navonok a do pohrudničnej dutiny vpravo, ktoré zapríčinili traumaticko-hemoragický šok, ktorý bol bezprostrednou príčinou smrti X.. E. R., pričom X.. E. R. pri útoku utrpel i ďalšie zranenia, ktoré však v krátkodobom časovom horizonte nemohli spôsobiť jeho smrť, obžalovaný Y. O. následne vyzliekol X.. E. R. donaha, všetko jeho oblečenie späť v kuchyni v šporáku na tuhé palivo a jeho nahé telo odťahol ku hnojisku nachádzajúcemu sa neďaleko drevenice, kam telo vyložil za pomoci dreveného konára a v kuchyni handrou a čistou vodou poumýval podlahu od krvi a nôž, ktorým spôsobil X.. E. R. smrteľné zranenia, zahodil na doposiaľ nezistené miesto, pričom obžalovaný Y. O. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T 33/90 zo dňa 18.11.1992, právoplatným a vykonateľným u obžalovaného Y. O. dňa X.X.XXXX, ktorým bol uznaný vinným za spáchanie okrem iného trestného činu vraždy podľa § 219 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. Za spáchanie uvedeného skutku mu súd uložil trest odňatia slobody na doživotie, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplynulo, že okresný súd odmietol návrhy odsúdeného na vykonanie dôkazov, konkrétne návrh na výsluch svedkov U. Y., R. Y., Z. P. a X. S. (č. I. 859 trestného spisu), návrh na výsluch svedkov X. W., Z. P., A. X. a X. S. (č. I. 912 trestného spisu), návrh na výsluch svedkov W., X., P. a na prehratie DVD kamerového záznamu z reštaurácie Y. (č. I. 1401 trestného spisu). Krajský súd konajúci o odvolaní proti rozsudku okresného súdu v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného poukázal na náležité zistenie skutkového stavu okresným súdom s tým, že odvolacie námietky sú len opakovaním obhajobnej argumentácie pred súdom prvého stupňa, pričom okresný súd riadne odôvodnil odmietnutie vykonania navrhovaných dôkazov.

Podľa § 394 ods. 1 Tr.por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom (ako aj v danom prípade) alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pri posudzovaní správnosti a zákonnosti napadnutého uznesenia okresného súdu, krajský súd vychádzal z argumentácie okresného súdu, že neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

K predmetnému ustanoveniu § 394 ods. 1 Tr. poriadku krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nemôžu byť považované za správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní súdu neznáme, ktoré by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých by malo dôjsť k nesprávnemu a nezákonnému postupu súdu v dôsledku nesprávneho výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr. por.).

Krajský súd ďalej považuje za potrebné dodať, že pri posudzovaní splnenia podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či v návrhu na povolenie sú vôbec uvádzané skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

Z hľadiska posúdenia v návrhu na obnovu konania uvedených skutočností alebo dôkazov, je rozhodné, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr, teda v pôvodnom konaní, známe, neboli predmetom dokazovania, ani neboli v tom čase v spise obsiahnuté. Otázkou, či nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k inému rozhodnutiu, nemožno riešiť bez hodnotenia dôkazného významu novotvrdenej skutočnosti alebo novo navrhovaného dôkazu. Toto hodnotenie sa však nevzťahuje priamo na skutok, ktorý bol predmetom pôvodného konania, alebo na osobu páchatela, ale vzťahuje sa na doteraz vykonané dôkazy a doterajšie zistenia skutkového stavu veci. Z uvedeného podľa dlhodobo ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že v konaní o povolenie obnovy súd nemôže, teda nemá právomoc preskúmať vecnú správnosť rozsudku a zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. Z pohľadu dôvodnosti návrhu na obnovu konania preto za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahov spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (viď napr. R 35/1988, R 6/1997).

S poukazom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, na obsah ktorého týmto krajský súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa odkazuje, obsahuje právne závery, ktoré sú v úplnom súlade s vyššie uvedenými, súdnou praxou ustálenými právnymi závermi. Okresný súd v zhode s týmito právnymi závermi správne dospel k záveru, že v návrhu odsúdeného na obnovu konania nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku. V súlade s názorom okresného súdu aj krajský súd považuje návrhy na výsluch vyššie uvedených svedkov a návrh na oboznámenie kamerového záznamu za dôkazy, ktoré už boli opakovane navrhované v základnom, v odvolacom ako aj dovolacom konaní. Navrhované dôkazy, ktoré tvorili súčasť pôvodného trestného spisu, preto nemožno považovať za nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu.

V súvislosti s námietkou obhajoby o porušení práva odsúdeného na spravodlivý proces s poukazom na neodôvodnené odmietnutie vykonania dôkazov v prospech odsúdeného v pôvodnom trestnom konaní pred okresným súdom, krajský súd uvádza, že predmetná námietka nie je zákonným dôvodom na obnovu konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, a preto krajský súd ani nemá právomoc posudzovať dôvodnosť uvedenej námietky v rámci obnovy konania.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.